

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 204/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť P. M. a Z. M., obaja bytom L., zastúpených advokátkou JUDr. V. B., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 Co 87/08 z 28. februára 2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. M. a Z. M. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. mája 2008 doručená sťažnosť P. M. a Z. M. (ďalej len „sťažovatelia“) vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Co 87/08 z 28. februára 2008.

Sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú, že „v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 28C/357/2007 (...) súd uznesením zo dňa 11. 1. 2008(...) nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal sťažovateľom odpredať, darovať, zaťažiť vecným bremenom, záložným právom a inak scudzit' nehnuteľnosť (...) a to až do právoplatného ukončenia súdneho konania 28C/357/2007 vedeného na Okresnom súde v Prešove“.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali sťažovatelia odvolanie s odôvodnením, že žalobkyňa návrh na vydanie predbežného opatrenia žiadnym spôsobom neodôvodnila, z obsahu napadnutého rozhodnutie nie je možné zistiť, z akého dôvodu dospel okresný súd k záveru, že právo žalobkyne je ohrozené, skutočnosť, že žalovaný v 1. rade údajne protiprávne predal sťažovateľom nehnuteľnosť, nie je okolnosťou preukazujúcou naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov nevyhnutnú na nariadenie predbežného opatrenia voči sťažovateľom, v danom prípade nebola splnená ani podmienka existencie vzťahu navrhovaného predbežného opatrenia k predmetu konania vo veci samej, formulácia výroku predbežného opatrenia nezodpovedá zákonnej požiadavke podľa § 76 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), žiadna okolnosť nenasvedčuje tomu, že žalovaní (sťažovatelia, pozn.) chcú nehnuteľnosť odpredať, darovať, zaťažiť vecným bremenom či záložným právom alebo inak ju scudzit' a že nariadením predbežného opatrenia konajúci súd zasiahol do vlastníckeho práva sťažovateľov. Krajský súd uznesením sp. zn. 2 Co 87/08 z 28. februára 2008 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil.

Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd vo veci ich sťažnosti vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. Co/87/08 zo dňa 28. 02. 2008 porušené bolo.

2. Ústavný súd zrušuje uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 2Co/27/08 zo dňa 28. 2. 2008 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Prešove je povinný uhradiť sťažovateľom trovy konania vo výške 11.814,- Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet ich právnej

zástupkyne...“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že rozhodovanie a rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie v súdnom konaní možno považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Predpokladom na záver o porušení základných práv a slobôd je však len také ich porušenie, ktoré nie je napravitel'né alebo odstránitel'né v činnosti súdu pred začatím konania alebo v konaní o veci samej (§ 74 a nasl., § 102 OSP), resp. ktoré nemožno napraviť procesnými prostriedkami, ktoré sú obsiahnuté v Občianskom súdnom poriadku v spojitosti s predbežnými opatreniami.

Sťažovatelia (podobne ako hociktorý iný účastník občianskeho súdneho konania) musia byť pripravení na to, že pomery účastníkov konania sa môžu dočasne upraviť predbežným opatrením ako zabezpečovacím prostriedkom. Obsah tohto predbežného opatrenia v okolnostiach danej veci (t. j. bližšie vymedzenému zákazu vyslovenému vo výroku uznesenia okresného súdu z 11. januára 2008) nie je v rozpore ani s petitom, ktorého sa domáhali sťažovatelia vo veci sp. zn. 28 C 357/2007.

Účel predbežného opatrenia v posudzovanej veci sa dosahuje bez ujmy na práve na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú rozhodnutím súdu vo veci samej (rozsudkom). Nariadenie predbežného opatrenia v žiadnom prípade podľa názoru ústavného súdu nevyklučuje, aby všeobecný súd poskytol v konečnom dôsledku ochranu – za splnenia zákonných predpokladov – aj právam, ktorých porušenie sťažovatelia namietajú vo svojej sťažnosti.

Sťažovatelia sú rovnako oprávnení navrhnúť aj zrušenie predbežného opatrenia, ak podľa nich pominuli dôvody na vydanie napadnutého uznesenia o predbežnom opatrení. Možnosť dosiahnuť zrušenie predbežného opatrenia vyplýva priamo zo zákona (§ 77 ods. 2 OSP).

Ústavný súd pri rozhodovaní o svojej právomoci v tejto veci rešpektoval doterajšiu konštantnú judikatúru (II. ÚS 122/95, II. ÚS 37/00), v zmysle ktorej ochranu pred porušením práv fyzickej osoby a právnickej osoby poskytuje len vtedy, ak sa nedá dosiahnuť iným, zákonom upraveným spôsobom alebo pred iným štátnym orgánom (súdom). Sťažovatelia môžu proti nariadenému predbežnému opatreniu podať návrh na jeho zrušenie a navyše, ústavný súd vzal zreteľ aj na to, že obsah predbežného opatrenia nevyklučuje právo na meritórnú ochranu tých práv, ktorých porušenie sa namietlo v sťažnosti, pretože predbežné opatrenie je len zabezpečovacím civilnoprocesným prostriedkom, ktorý nemôže byť prekážkou uplatnenia nároku na súdnu ochranu konečným rozhodnutím vo veci samej.

Z tohto dôvodu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2008